

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

A bíróság a dr. Sánta Szabolcs ügyvéd (1077 Budapest, Wesselényi u. 35., I/1.) által képviselt
) felperesnek – a dr. Veres Annamária mb. igazgató által képviselt
Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (1903 Budapest, Budafoki út 60. Pf. 314.) alperes
ellen, közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A bíróság az alperes 106-7-24270/10/2015-M. számú, 2016. január 29. napján kelt határozatát
**hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat
meghozatalára kötelezi.**

A perben felmerült tolmácsdíját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A bíróság a keresetlevél, az alperes ellenkérelme és a becsatolt közigazgatási iratok, valamint
a felperes tárgyaláson tett nyilatkozata alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes első alkalommal 2013. július 5. napján terjesztett elő menekültkénti elismerés iránt
kérelmet, mely eljárást a hatóság a felperes ismeretlen helyre történő távozása miatt 2013.
szeptember 9. napján kelt 106-6-5067/2013-M. számú végzésével megszüntetett.

A felperes második kérelmét a hatóság 2015. március 23. napján kelt 106-7-7654/39/2014-M.
határozatával mind menekültkénti, mind oltalmazottkénti elismerés tekintetében elutasította,
és megállapította, hogy a visszaküldés tilalma nem áll fenn.

A határozattal szemben a felperes bírósági felülvizsgálat iránti keresetet terjesztett elő. A
Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.K.27467/2015/7. számú, 2015. július 8. napján
kelt ítéletével – kizárt ügyintéző részvétele miatt – a hatóság döntését hatályon kívül helyezte,
és új eljárás lefolytatását és új határozat meghozatalát írta elő.

A felperes ismételt meghallgatására 2015. november 11. napján került sor. A felperes ekkor
ügy nyilatkozott, hogy 2007-ben lakóhelyén evett a szomszéd tulajdonában lévő tiltott
növényből, a jamból, melyből a helyi szokások szerint tilos más engedélye nélkül venni. Az

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

eseményt a felperes szomszédja jelentette a falu orákulumának. Ezt követően a vének tanácsa úgy határozott, hogy el kell hagynia Nigériát, ezért Lagosba menekült. Menekülésének másik

okaként homoszexualitását jelölte meg. Nagymamájától tudta meg, hogy készült egy lista, mely a falujában élő homoszexuális beállítottságú személyeket tartalmazta. A lista a rendőrség birtokába jutott, ezért keresték őt.

A felperes az alperes előtti megismételt eljárásban új tényre, új körülményre nem hivatkozott, ezért az alperes az alábbi korábban tett nyilatkozatokat vette alapul.

Az alperes előzetes vizsgálati eljárás keretében 2014. augusztus 5. napján meghallgatta a felperest, aki elmondta, hogy ibo nemzetiségű, nőtlen, gyermeke nincs, otthon édesapjának segített a kereskedésben. Hazáját 2009-ben hagyta el, először Szíriába, majd Törökországon keresztül Görögországba utazott, ahol 2012. évben házasságot kötött, azonban egy év múlva elvált. Magyarország felé 2013. év tavaszán indult el Macedónián és Szerbián keresztül. Elmondta, hogy édesanyja kiskorában meghalt. Amikor a jam gyökérből evett, mostoha anyja vitte el az orákulumhoz. A felperes meghallgatásának végén előadta, hogy fiatal korában egy olyan csoport tagja volt, ahol férfiak férfikkal háltak, ezzel véleménye szerint nincs semmi gond.

Az újabb meghallgatásra 2014. augusztus 18. napján került sor. Ekkor úgy nyilatkozott, hogy nagymamájával élt, szüleit egyáltalán nem ismerte. A felperes bevallotta nagymamájának, hogy evett a szomszéd jam gyökérből, aki elvitte az orákulumhoz. Görögországban egy nővel házasságot kötött, hogy tudjon dolgozni, de a hatóságok vizsgáldni kezdtek, visszavették a papírjait és végül el kellett mennie Görögországból. Menekülésének útvonalával kapcsolatban a felperes a korábbi nyilatkozataiban foglaltakat mondta el ismételten.

Az alperes részletes vizsgálati eljárás keretében 2014. november 24. napján hallgatta meg a felperest, aki kifejtette, hogy Nigériában nagymamájával lakott, édesanyját ismerte, velük élt haláláig. Görögországban volt kizárólag kapcsolata nővel, melyet a jogszerű tartózkodás érdekében létesített, de amikor a hölgy megtudta, hogy homoszexuális, elhagyta. Menekülését ismételten megelőző nyilatkozatai szerint adta elő.

Az alperes a felperes kérelmének elbírálásához és a tényállás tisztázása céljából szükségesnek találta orvosszakértői vizsgálat lefolytatását a felperes szexuális orientációjának megállapítása érdekében.

Az alperes országinformációs adatok beszerzését követően a 106-7-24270/10/2015-M. számú, 2016. január 29. napján kelt határozatával a felperes kérelmét mind a menekültkénti, mind az oltalmazottkénti elismerés tekintetében elutasította, egyúttal megállapította, hogy a visszaküldés tilalma nem áll fenn.

Az alperes határozatának indokolásában rögzítette, hogy a felperest továbbra sem tekinti szavahihetőnek. A felperes hazája elhagyásával kapcsolatos problémái vonatkozásában alapvetően ugyanazokra az okokra hivatkozott, azonban ezek előadása során több ponton

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

egymásnak ellentmondó, eltérő információkat közölt. Kifejtette, hogy a felperes ellentmondásos nyilatkozatait családi kapcsolatai, homoszexualitása, valamint Görögországban való tartózkodása körében tette.

Az alperes arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem tudott valószínűsíteni a menekültkénti elismeréshez szükséges személyes üldöztetést, illetve hazatérése esetén őt fenyegető súlyos sérelmet. Az elutasító döntés a felperes menekülési történetével összefüggő ellentmondásos nyilatkozatokon, az igazságügyi elmeorvosi szakértői véleményen alapult, és megállapította, hogy a felperes szavahihetősége a menekültügyi eljárás során megkérdőjeleződött.

A felperes 2016. február 17. napján a határozat felülvizsgálata iránt kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben kérte az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására utasítását.

Az alperes ellenkérelmében a felperes kereseti kérelmének teljes elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a rendelkezésre álló tényeket egyenként és összességében értékelte anyagi eljárási kötelezettségeinek betartása mellett, a releváns jogszabályok helyes értelmezésével.

* * * * *

A felperes keresete az alábbiak szerint alapos:

A jelen eljárásra is irányadó menedékjogról szóló 2007. LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 2015. szeptember 15. napjától hatályos 68. § (1) bekezdése szerint a kérelmet elutasító határozattal szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.

Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében a keresetlevelet a határozat közlésétől számított nyolc napon belül, a menekültügyi hatóságnál kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a keresetlevelet az ügy irataival és ellenkérelmével együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.

A (3) bekezdés szerint a keresetről a bíróság - a keresetlevél beérkezésétől számított hatvan napon belül - peres eljárásban dönt. Ha a kérelmező személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés, intézkedés vagy büntetés, illetve idegenrendészeti eljárásban elrendelt, személyi szabadságot korlátozó intézkedés hatálya alatt áll, a bíróság soron kívül jár el. A bíróság felülvizsgálata kiterjed mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű, és a bírósági döntés meghozatalának időpontja szerinti vizsgálatára. Az eljárásban szükség esetén személyes meghallgatásnak van helye.

Az (5) bekezdés értelmében a bíróság a menekültügyi hatóság döntését nem változtathatja meg, a jogszabálysértő közigazgatási határozatot - az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével - hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a menekültügyi hatóságot új eljárásra kötelezi.

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

A Met. 6. § (1) bekezdése szerint Magyarország menekültként ismeri el azt a külföldit, akinek az esetében az Alaptörvény XIV. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak.

Magyarország Alaptörvényének XIV. cikk (3) bekezdése értelmében Magyarország - ha sem származási országuk, sem más ország nem nyújt védelmet - kérelemre menedékjogot biztosít azoknak a nem magyar állampolgároknak, akiket hazájukban vagy a szokásos tartózkodási helyük szerinti országban fuji, nemzeti hovatartozásuk, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozásuk, vallási, illetve politikai meggyőződésük miatt üldöznek, vagy az üldöztetéstől való félelmük megalapozott.

A Met. 7. § (1) bekezdése kimondja, hogy a menekültügyi hatóság - a 8. § (1) bekezdésben foglalt kivétellel - menekültként ismeri el azt a külföldit, aki igazolja vagy valószínűsíti, hogy rá nézve a Genfi Egyezmény 1. cikkével összhangban a 6. § (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállnak.

Az alperes határozatában rögzítette, hogy a menekültkénti elismerés jogszabályi feltételei nem állnak fenn, ugyanis a felperest üldöztetés nem érte, illetőleg az attól való megalapozott félelmét valószínűsíteni nem tudta

A Met. 12. § (1) bekezdés szerint Magyarország oltalmazottként kiegészítő védelemben részesíti azt a külföldit, aki nem felel meg a menekültkénti elismerés feltételeinek, de fennáll annak a veszélye, hogy származási országába történő visszatérése esetén őt súlyos sérelem érné, és nem tudja, vagy az e veszélytől való félelmében nem kívánja a származási országa védelmét igénybe venni.

A Met. 61. § értelmében az elismerés feltételeinek vizsgálata során súlyos sérelemnek tekintendő

- a) a halálbüntetéssel fenyegetés;*
- b) a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés alkalmazása;*
- c) a polgári személy életének vagy testi épségének súlyos fenyegetettsége, amely nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktus során alkalmazott megkülönböztetés nélküli erőszak következménye.*

A Met. 63. § (1) bekezdése szerint az üldöztetéssel vagy súlyos sérelemmel szembeni védelem akkor tekinthető biztosítottnak, ha abban az államban, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerül, hatékony eszközök állnak rendelkezésre az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozására, valamint az üldöztetést megvalósító vagy súlyos sérelmet előidéző cselekmények elkövetőinek megbüntetésére, és a kérelmező ezt a védelmet igénybe veheti.

A (2) bekezdés alapján az (1) bekezdés szerinti védelem akkor is biztosítottnak tekinthető, ha abban az államban, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerül, az ország egy részében nem áll fenn az üldöztetéstől való megalapozott félelem követelménye, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye, és a kérelmezőtől ésszerűen elvárható, hogy az érintett országrészben maradjon.

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

A Met. végrehajtásáról szóló 301/2007. (XI. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Met. Vhr.) 92. § (1) bekezdése szerint a menekültügyi hatóság a Tv. 63. § (2) bekezdésének alkalmazása során

a) megvizsgálja, hogy a kérelmező hozzáférhet-e a védelemhez abba az államba történő visszatérése esetén, ahonnan menekülni kényszerült;

b) konkrétan megnevezi azt az országrészt, amelyre nézve a védelmet biztosítottnak tekinti. A (2) bekezdés értelmében a kérelmezőtől - egyéni körülményeire is tekintettel - akkor várható el ésszerűen, hogy az érintett országrészbe visszatérjen, ha

a) a kérelmező jogszerűen, biztonságosan és a gyakorlatban véghezvihető módon eljuthat ebbe az országrészbe,

b) a kérelmező az adott országrészben családi, illetve rokoni kapcsolatokkal rendelkezik, vagy alapvető megélhetése és lakhatása más módon biztosítható, és

c) nem áll fenn annak a veszélye, hogy a kérelmező ebben az országrészben üldöztetés, súlyos sérelem vagy más súlyos emberi jogsértés áldozata lesz, függetlenül attól, hogy ezek kapcsolódnak-e a kérelmében előadott menekülési okokhoz.

A (3) bekezdés alapján a menekültügyi hatóság a (2) bekezdés alkalmazása során különösen a kérelmező egészségi állapotát, különleges bánásmód iránti igényét, életkorát, nemi, vallási, nemzetiségi hovatartozását, valamint kulturális kötődését értékeli egyéni körülményként.

A (4) bekezdés szerint nem tekinthető biztosítottnak a Tv. 63. § (2) bekezdésében foglalt védelem, ha az üldözés vagy súlyos sérelem háttérében az az állam vagy annak az államnak az egészség ellenőrzése alatt tartó párt vagy szervezet áll, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerült.

Az oltalmazottkénti elismerés körében az alperes sem a Met. 61. § b) pontja, sem a c) pontja alapján nem látta indokoltnak a felperes oltalmazottkénti elismerését. E körben arra hivatkozott, hogy a felperes nem tudta valószínűsíteni, hogy hazatérve súlyos sérelem érne, így nem áll fenn annak a veszélye, hogy hazaküldése esetén akár halálbüntetés, akár kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés érne.

A Met. 45. § (1) bekezdés alapján a visszaküldés tilalma fennáll, ha az elismerését kérő származási országában faji, illetve vallási okok, nemzeti hovatartozása, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása, avagy politikai meggyőződése miatt üldöztetés veszélyének vagy az Alaptörvény XIV. cikk (2) bekezdésében meghatározott magatartásnak lenne kitéve, és nincs olyan biztonságos harmadik ország, amely befogadja.

* * * * *

A bírósági tárgyaláson a felperes személyesen nyilatkozott, és a közigazgatási eljárás során tett nyilatkozataival egyezően számolt be menekülésének okairól. Előadta, hogy 2007. évig Ifitében élt, ahonnan elsődlegesen homoszexualitása miatt kellett elmennie. A rendőrség tudomására jutott egy lista, melyen a faluban élő homoszexuális személyek szerepeltek, ezért

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

a felperest is név szerint keresték. Véleménye szerint, ha a rendőrség megtalálta volna, akkor börtönbe kerül, mert Nigériában a homoszexualitást büntetik.

Elmondta, hogy 2008-ban hagyta el Nigériát, Szíriába majd Törökországba, onnan pedig Görögországba ment. Magyarországra 2013-ban érkezett Macedónián és Szerbián keresztül.

A felperes a nagynamájával élt, édesanyja még kiskorában meghalt. Kiemelte, soha nem mondta, hogy ismerte az édesapját.

Előadta, hogy a tiltott jam gyökér elfogyasztása önmagában nem készítette volna Nigéria elhagyására.

Görögországban az okmányok megszerzését egy nő segítette, akivel nem házasodtak össze, mert kiderült a felperes homoszexualitása.

A bíróságnak először a felperes szavahihetősége vonatkozásában kellett állást foglalnia. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a felperes az alperes előtti eljárás során többször tett nyilatkozatot. A felperessel való kommunikációt angol nyelvű tolmács segítette. A felperes menekülésének útvonalát valamennyiszer konzekvensen adta elő, és annak fő okait is mindig ugyanazon két okban jelölte meg, melyek a tiltott jam gyökér elfogyasztása, valamint a homoszexualitása és az ehhez kapcsolódó problémák voltak. A bíróság véleménye szerint a felperes nyilatkozataiban fellelhető ellentmondások nem olyan súlyú részletekre vonatkoznak, melyek alapján minden kétséget kizáróan meg lehetne állapítani, hogy a felperes nem szavahihető. Azok az ellentétek, melyeket az alperes az eljárása során észlelt, az ügy érdemére nem hatnak ki. A bíróság megállapította, hogy a felperes szavahihető, ezért menekülését érdemben kell megvizsgálni.

A bíróság a szavahihetőség körében kiemeli, hogy az ellentmondások eredhetnek nyelvi nehézségekből is. A felperes nem beszél anyanyelvi szinten az angol nyelvet, így esetleges félreértések adódhattak az angol nyelv nehezebb megértéséből is.

A bíróság osztotta azon felperesi álláspontot, mely szerint nem lehet a felperes szexuális irányultságát vizsgálni, és az alábbi okok miatt a bizonyítékok köréből kizárta a felperes homoszexualitásával kapcsolatban készített orvosszakértői véleményt.

A felperes helyesen hivatkozott az Európai Unió Bírósága által C-148/13, C-149/13 és C-150/13 számon hozott ítéletekre, melyek a következőket rögzítik. A 2004/83 irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. cikkének fényében értelmezett 4. cikkével ellentétes az a vizsgálat, melynek keretében az illetékes nemzeti hatóságok a menedékkérő szexuális szokásaira vonatkozó részletes kikérdezéseket végeznek. Továbbá ellentétes az, hogy ennek az említett vizsgálatnak a keretében a nemzeti hatóságok elfogadjanak olyan bizonyítékokat, hogy az érintett menedékkérő homoszexuális cselekményeket végez, illetve azt, hogy e személy a homoszexualitásának bizonyítása érdekében „teszteknek” veti alá magát, vagy ilyen cselekményekről készült videofelvételt szolgáltat.

Az Alapjogi Charta 4. cikke kimondja, hogy senkit sem lehet kínzásnak, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni. Míg a 7. cikk szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák.

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.101/2016/7.

Figyelemmel arra, hogy a bíróság az alperessel ellentétben megállapította a felperes szavahihetőségét, az alperes fenti indokok alapján meghozott határozata érdemi felülbírálatra alkalmatlan, így hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította.

A megismételt eljárás során az alperesnek kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy milyen a homoszexuális személyek megítélése Nigériában, továbbá, hogy milyen esetleges következményei lehetnek a felperes homoszexualitásának. Amennyiben szükséges és indokolt, egyes eljárási cselekményeket meg kell ismételni, ezek során biztosítani kell a felperes eljárási jogosítványait. A szükséges körben megismételt eljárás alapján ismételt állást kell foglalni a felperes kérelméről.

A Met. 34. § alapján a peres eljárás tárgyi költségmentes.

Az ítélet ellen a Met. 68. § (5) bekezdése alapján jogorvoslatnak helye nincs.

Győr, 2016. június 1. napján

dr. Gottlieb László sk.
bíró

A kiadmány hibátlan

kiadó

